

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

Καλλιθέα, **25/10/2021**

Αριθμός απόφασης: **3407**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. α' και β' και παρ. 5 περ. α' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

ε. Της παρ. 1 εδ. α' και β' της υπ' αριθμ. Α.1049/5.3.2021 (ΦΕΚ Β' 984/12.3.2021) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 08.04.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, κατοίκου, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021/17.2.2021 απόφασης της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021/17.2.2021 απόφαση της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 08.04.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021/17.2.2021 απόφαση της η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/29.12.2020 αίτηση του προσφεύγοντος, αποφαινόμενη ότι ο προσφεύγων θεωρείται προσωπικώς και αλληλεγγύως υπεύθυνος με την εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από ΦΠΑ και πρόστιμο ΦΠΑ, δεδομένου ότι α) η εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, απορρόφησε τον κλάδο εκκόκκισης και εμπορίας βάμβακος της πρώτης ως άνω εταιρείας, με τον οποίο (κλάδο) συναρτώνται οι ως άνω οφειλές της, με ημερομηνία έγκρισης και συνεπώς ολοκλήρωσης μετασχηματισμού (απορρόφησης δι' αποσχίσεως) την 28^η.2.2005, β) ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου (και νομίμου εκπροσώπου) της απορροφώσας εταιρείας κατά την εν λόγω ημερομηνία ολοκλήρωσης του μετασχηματισμού και γ) οι ως άνω ληξιπρόθεσμες οφειλές συναρτώνται με τον αποσχισθέντα και εισφερθέντα κλάδο, αφορούν σε φορολογικές περιόδους προγενέστερες του μετασχηματισμού και προέκυψαν-καταλογίστηκαν κατόπιν ελέγχου της Φορολογικής Διοίκησης, από δε τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν αποδεικνύεται ότι ο προσφεύγων δεν είχε υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των εν λόγω οφειλών.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021/17.2.2021 απόφασης της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης και την άρση όλων των ληφθέντων σε βάρος του μέτρων για την αναγκαστική είσπραξη των ως άνω οφειλών, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι ουδέποτε απέκτησε στην εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, κάποια από τις ρητά αναφερόμενες στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 50 ν. 4174/2013 ιδιότητες, ο δε έλεγχος της εταιρείας αυτής διατάχθηκε και διενεργήθηκε σε χρόνο (2009) μεταγενέστερο εκείνου, κατά τον οποίο είχε την ιδιότητα του προέδρου-διευθύνοντος συμβούλου της απορροφώσας εταιρείας, και οι υπό κρίση οφειλές ανάγονται σε χρόνο (φορολογικές περιόδους) προγενέστερο, κατά τον οποίο δεν είχε καμία απολύτως σχέση με την

απορροφώσα, συνεπώς είναι παντελώς αδύνατο να υφίσταται στο πρόσωπό του οποιασδήποτε μορφής υπαιτιότητα που να συναρτάται με τις παραβάσεις που αποτέλεσαν την αιτία για την καταλογισμό των οφειλών σε βάρος της πρώτης ως άνω εταιρείας.

Στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στην Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/8.10.2021 έγγραφο. Επ' αυτού η Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης μας απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/14.10.2021 έγγραφο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν **μετά** την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 34 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, **διευθύνοντες σύμβουλοι**, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που **ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου** ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ. 1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου **και εκείνο που το απορρόφησε** ή το νέο νομικό πρόσωπο

που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους. 3. [...]. 4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 5. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α΄ 201/12.12.2019): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν **από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος** σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β΄ του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. **Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση** στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών **μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020**. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν.4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 34 ν. 4646/2019: «Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια **εύλογη ισορροπία** ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ). **Η μέχρι σήμερα** ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις αλλά **επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω** στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, **ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή** στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή. Συνεπώς, **η αλληλέγγυα**

ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Για τον λόγο αυτόν η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Αν οι οφειλές της περίπτωσης β' διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. [...]. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά. Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί **κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης** και υπό **μάλλον επιεικέστερη** εκδοχή. Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από τον Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 14.4.2021 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης επί της υπό κρίση ενδικοφανούς

προσφυγής: «...Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Στα πλαίσια της αρμοδιότητάς μας και προς επιδίωξη είσπραξης των οφειλών προς το Δημόσιο της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» (ΑΦΜ)

ανερχομένων στο συνολικό ποσό ληξιπρόθεσμου κεφαλαίου 13.249.600,66 ευρώ και οι οποίες αφορούν στην πλειονότητά τους πρόστιμα ΚΒΣ, φόρο εισοδήματος και φόρο προστιθέμενης αξίας οικονομικών ετών 2003-2005, η Υπηρεσία μας προχώρησε σε έρευνα, προκειμένου να προβεί σε αναγκαστικά μέτρα είσπραξης. Από την έρευνα προέκυψε ότι η οφειλέτιδα του Δημοσίου εταιρεία με την επωνυμία «.....» με την από 06.02.2005 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της αποφάσισε την απόσχιση του κλάδου της εκκόκκισης και εμπορίας βάμβακος και την εισφορά του κλάδου της αυτού στην λήπτρια (απορροφούσα) εταιρεία «.....» (ΑΦΜ)

σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2166/1993. Για το λόγο αυτό συντάχθηκε μεταξύ των ως άνω εταιριών το υπ' αριθ./2005 συμβόλαιο «Σύμβασης απόσχισης εισφοράς κλάδων δραστηριότητας και απορρόφησης» του Συμβολαιογράφου , η οποία εγκρίθηκε με την με αριθμό/2005 απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2005). Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι η εταιρεία «.....» (ΑΦΜ)

τέσσερις μήνες πριν από την σύναψη της ανωτέρω σύμβασης απόσχισης - εισφοράς κλάδου προέβη στην τροποποίηση του καταστατικού της. Οι τροποποιήσεις αφορούσαν μεταξύ άλλων την αλλαγή της επωνυμίας από «.....» σε «.....» και προσθήκη στις δραστηριότητες της εταιρείας δραστηριοτήτων σχετικών με την βιομηχανική επεξεργασία, εκκόκκευση, εμπορία κ.λπ. βάμβακος (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2004). Σύμφωνα με το από 14.10.2004 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας «.....» και το από 14.10.2004 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2004) σε συνδυασμό με το από 28.06.2005 πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας «.....» και το από 28.06.2005 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2005) στον προσφεύγοντα ως Αντιπρόεδρο του ΔΣ και Διευθύνοντα Σύμβολο της εταιρείας χορηγήθηκαν δικαιώματα εκπροσώπησης και δέσμευσης της εταιρείας «.....».

Σημειωτέον Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της οφειλέτιδας του Δημοσίου εταιρείας «.....» (ΑΦΜ)

από την σύσταση 04.07.1997 έως 31.07.2012 και Εκκαθαριστής της ίδιας εταιρείας από 31.07.2012 έως σήμερα είναι ο πατέρας του προσφεύγοντος του (βλ. ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2004,/2010). Μετά την παραίτηση του προσφεύγοντος από την θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας «.....» με το από 06.12.2005 πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας εκλέχθηκε ως νέο μέλος του ΔΣ και ορίστηκε ως Πρόεδρος του ΔΣ και Διευθύνων Σύμβουλος της ο πατέρας του προσφεύγοντος του Περαιτέρω από την έρευνα προέκυψε ότι σύμφωνα με τις υποβληθείσες από την εταιρεία «.....» εκκαθαριστικές και περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ από την 01.01.2005 η εταιρεία «.....» έπαψε να δραστηριοποιείται. Πιο

συγκεκριμένα, στις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ παρατηρείται δραστηριότητα μέχρι και τις 31.12.2004, ενώ μετά από την ημερομηνία αυτή, ήτοι από το έτος 2005 και εφεξής, εμφανίζεται μηδενικός κύκλος εργασιών της εν λόγω εταιρείας. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και με τις δηλώσεις εισοδήματος. Την τελευταία διαχειριστική περίοδο (που άρχεται στις 01.07.2004 και περατώνεται στις 30.06.2005), κατά τη διάρκεια της οποίας συντελέστηκε η απόσχιση του κλάδου δι' απορρόφησης (στις 28.02.2005), τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας «.....» ανέρχονται από 4.000.000,00 ευρώ έως και 8.000.000,00 ευρώ. Μετά την απόσχιση του κλάδου της εκκόκκισης και εμπορίας βάμβακος τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας «.....» κυμαίνονται από 0,00 ευρώ έως και 3.000 ευρώ. Επιπλέον μετά την απόσχιση η εταιρεία «.....» ουδέν ισολογισμό έχει δημοσιεύσει, ο δε τελευταίος δημοσιευμένος ισολογισμός αφορά την διαχειριστική περίοδο από την 01.01.2004 έως την 31.12.2004. Είναι λοιπόν εμφανές ότι η «.....» ουδεμία δραστηριότητα άσκησε (μετά την απόσχιση) με τους λοιπούς της κλάδους, αφού τέτοιοι δεν υπήρχαν. Ως εκ τούτου και παρά την ονομαζόμενη ως συγχώνευση με απορρόφηση του κλάδου (απόσχιση - εισφορά) πρόκειται στην πραγματικότητα για την συγχώνευση με απορρόφηση του Κ.Ν. 2190/1920 με οιονεί καθολική διαδοχή, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 75 του Κ.Ν. 2190/1920 μεταξύ των αποτελεσμάτων της είναι και η υποκατάσταση της απορροφούμενης εταιρείας (στην προκειμένη περίπτωση της «.....») στο σύνολο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων της από την απορροφούσα εταιρεία (στην προκειμένη περίπτωση από την «.....»). Ακολούθως η Υπηρεσία μας απέστειλε στον προσφεύγοντα ως Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρείας «.....» κατά τον χρόνο της συγχώνευσης και συνεπώς της ανάληψης από αυτή των υποχρεώσεων της οφειλτέιδας του Δημοσίου εταιρείας «.....» την από 08.02.2016 και με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ Β 1018918 ΕΞ 2016 ατομική ειδοποίηση προ κατάσχεσης, με την οποία τον κάλεσε να τακτοποιήσει τις οφειλές της εταιρείας «.....» από φόρο προστιθέμενης αξίας, για την πληρωμή των οποίων ευθύνεται κατά τα άρθρα 115 παρ. 1 και 3 του Ν. 2238/1994 και 55 του Ν. 2859/2000. Με την υπ' αριθ./2019 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου απορρίφθηκε η με αριθμό καταχώρησης/2016 ανακοπή του κατά της με αριθμό πρωτ. ΕΜΕΙΣ Β ΕΞ 2016 ατομικής ειδοποίησης προ κατάσχεσης της Υπηρεσίας μας. Με την απόφασή του το Δικαστήριο έκρινε ότι η υπ' αριθ./2005 Σύμβαση απόσχισης εισφοράς κλάδων δραστηριότητας και απορρόφησης του Συμβολαιογράφου αποτελεί στην πραγματικότητα σύμβαση συγχώνευσης με απορρόφηση και ως εκ τούτου ο προσφεύγων ως Διευθύνων Σύμβουλος της απορροφώσας εταιρείας ευθύνεται για την καταβολή του ΦΠΑ της απορροφημένης. Λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν προέβη σε καμία πράξη προς τακτοποίηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών της η Υπηρεσία μας προέβη στην έκδοση της από 01.06.2016 και με αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. (με α/α και έτος/2016 της Δ.Ο.Υ. Λάρισας) παραγγελίας για αναγκαστική κατάσχεση για το συνολικό ποσό των 5.315.020,49€. Σε εκτέλεση της ως άνω παραγγελίας επιβλήθηκε κατάσχεση επί των ακινήτων του προσφεύγοντος στις 25.07.2016 με την υπ' αριθ./2016 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου και συγκεκριμένα επί 8 ευρισκόμενων στην ακινήτων του

προσφεύγοντος και μέχρι του ποσού των 5.315.020,49 €. Περαιτέρω εκδόθηκε η από 06.09.2016 και με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ Β ΕΞ 2016 (με α/α και έτος/2016 της Δ.Ο.Υ. Λάρισας) παραγγελία για αναγκαστική κατάσχεση για το συνολικό ποσό των 5.402.084,76 ευρώ, σε εκτέλεση της οποίας επιβλήθηκε στις 21.02.2017 με την υπ' αριθ./2017 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου κατάσχεση επί 8 ευρισκόμενων στην ακινήτων του προσφεύγοντος. Εν συνεχεία ο προσφεύγων κατέθεσε την από 21.12.2020 και με αριθ. πρωτ. εισερχομένου της Υπηρεσίας μας Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/29.12.2020 αίτησή του, με την οποία ζήτησε κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του ν. 4646/2019 σε συνδυασμό με το άρθρο 66 του ν. 4646/2019, να παύσει η αλληλέγγυα ευθύνη του για τις φορολογικές οφειλές της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» (ΑΦΜ), οι οποίες κατέστησαν οφειλές της απορροφώσας εταιρείας «.....», και να αρθούν τα ληφθέντα σε βάρος του μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης. Επί της εν λόγω αίτησης η Υπηρεσία μας εξέδωσε την προσβαλλόμενη από 17.02.2021 και με αριθ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021 καθ' όλα νομότυπη απόφαση, με την οποία απέρριψε την ως άνω αίτηση, παραθέτοντας πλήρη, σαφή και ορισμένη αιτιολόγηση σύμφωνα με τα στο νόμο προβλεπόμενα. Την ως άνω απορριπτική απάντηση της Υπηρεσίας μας ο προσφεύγων προσέβαλε με την υπό κρίση Σας ενδικοφανή προσφυγή. ΙΙ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τις διατάξεις του ν. 4646/2019, στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ. 1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους. Περαιτέρω κατά το άρθρο 66 παρ. 29 του ν.4646/2019, όπως ισχύει, οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν.4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή μεταξύ άλλων και της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000. Σύμφωνα δε με το άρθρο 55 περ. β' ν. 2589/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) για την καταβολή οφειλών από ΦΠΑ ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον υπόχρεο και οι νόμιμοι εκπρόσωποι των νομικών προσώπων κατά το χρόνο της συγχώνευσης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης του φόρου. Βάσει των παραπάνω στο πρόσωπο του προσφεύγοντος συντρέχουν και οι τρεις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με την παρ. 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς: α) Ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου και νομίμου εκπροσώπου της απορροφώσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» κατά το χρόνο της συγχώνευσης στις 28-2-2005 (άρθρο 50 παρ. 1 περ. α'), η οποία κατέστη καθολική διάδοχος της απορροφημένης εταιρείας «.....» (ΑΦΜ), αναλαμβάνοντας και τα χρέη της. β) Οι οφειλές αυτές διαπιστώθηκαν μετά

από έλεγχο και αφορούν αποκλειστικά τον ΦΠΑ από τον κλάδο που μεταβιβάστηκε και ανάγονται σε διαχειριστικές χρήσεις πριν από τη μεταβίβαση, ενώ δεν ασκεί επιρροή ο χρόνος της βεβαίωσης των οφειλών (άρθρο 50 παρ. 1 περ. β' του ΚΦΔ και άρθρο 50 παρ. 2 του ΚΦΔ σε συνδυασμό). γ) Οι ανωτέρω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα του προσφεύγοντος, ο οποίος φέρει το βάρος της απόδειξης για την έλλειψη αυτής (άρθρο 50 παρ. 1 περ. γ' του ΚΦΔ και εγκύκλιος Ε.2173/2020 κεφάλαιο Ε'). Βάσει των παραπάνω νομίμως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη από 17.02.2021 και με αριθ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Β ΕΞ 2021 απόφαση της Υπηρεσίας μας, με την οποία απορρίφθηκε η από 21.12.2020 και με αριθ. πρωτ. εισερχομένου της Υπηρεσίας μας Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/29.12.2020 αίτηση του προσφεύγοντος. [...].»

Επειδή, στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στην Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/8.10.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «Κατόπιν της υπ' αριθμ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13.4.2021) κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013», η οποία εκδόθηκε μετά την αποστολή των απόψεων της Υπηρεσίας σας επί των ως άνω σχετικών ενδικοφανών προσφυγών, παρακαλούμε για την άμεση αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας σας, κατά λόγο αρμοδιότητας, επί των προβαλλόμενων λόγων των ανωτέρω ενδικοφανών προσφυγών για την αλληλέγγυα ευθύνη του υπόχρεου, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής απόφασης.»

Επειδή, σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου της Υπηρεσίας μας η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/14.10.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «...Σε απάντηση του [...] ως άνω σχετικού εγγράφου που αποστέιλτε στην Υπηρεσία μας σας ενημερώνουμε τα κάτωθι: Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 γ) του ν. 4174/2013 (στο εξής ΚΦΔ), όπως ισχύει κατόπιν της τροποποίησης με τις διατάξεις του ν. 4646/2019, προβλέπεται ότι για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης απαιτείται -μεταξύ άλλων- και η συνδρομή του στοιχείου της υπαιτιότητας, αναφέροντας ρητά ότι «το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας». Στις 13-04-2021 δημοσιεύτηκε η ως άνω και με αριθ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β'/-2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με τίτλο «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013», στην οποία ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις υπαιτιότητας των αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων. Αναλυτικότερα, το άρθρο 1 της ως άνω Κοινής Απόφασης προβλέπει ότι τα πρόσωπα του άρθρου 50 του ΚΦΔ «θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζομένων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων κλπ...», δίνοντας κατά αυτόν τον τρόπο μαχητό τεκμήριο στα εν λόγω πρόσωπα για την ανατροπή της υπαιτιότητας στο πρόσωπο τους. Η ως άνω πρόβλεψη συνάδει με τις σχετικές διατάξεις του ν. 4646/2019 που τροποποίησαν το άρθρο 50 του ΚΦΔ, θεσπίζοντας την τεκμαιρόμενη υπαιτιότητα

των προσώπων με τις οριζόμενες στο νόμο ιδιότητες, καθιστώντας δηλαδή τη συνδρομή δόλου ή αμέλειας ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη θεμελίωση της προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης των ως άνω προσώπων για οφειλές των νομικών προσώπων/νομικών οντοτήτων, με τα οποία συνδέονται, στο Δημόσιο. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω προκύπτει ότι δεν υφίσταται αυτεπάγγελτος και προληπτικός, δηλαδή πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ, έλεγχος έλλειψης του στοιχείου της υπαιτιότητας από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, καθώς κάτι τέτοιο δεν θα ήταν σε συμφωνία με το γράμμα και το πνεύμα των σχετικών διατάξεων. Κατ' εφαρμογή της αρχής της δέσμιας αρμοδιότητας, που δεσμεύει τη Φορολογική Διοίκηση, όταν προβαίνει σε ενέργειες με στόχο την είσπραξη οφειλών, εναπόκειται στα πρόσωπα που φέρουν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 50 ΚΦΔ ιδιότητες να επικαλεστούν και να αποδείξουν την έλλειψη υπαιτιότητάς τους για τις συγκεκριμένες οφειλές. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων του με ΑΦΜ με τις υπό στοιχείο β' ενδικοφανείς προσφυγές του προβάλλει ως λόγο ακύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων που απέρριψαν τις αιτήσεις του για άρση της αλληλέγγυας ευθύνης για τα χρέη των εταιριών με τις επωνυμίες «.....» με ΑΦΜ και «.....» με ΑΦΜ το γεγονός ότι δεν απέκτησε ποτέ κάποια από τις οριζόμενες στο άρθρο 50 ΚΦΔ ιδιότητες στις ως άνω εταιρίες, συνεπώς ισχυρίζεται ότι δεν φέρει ευθύνη για τις οφειλές των εν λόγω εταιριών που προέκυψαν κατόπιν ελέγχου και ανάγονται σε προγενέστερες διαχειριστικές χρήσεις, χρονικά διαστήματα κατά τα οποία δεν είχε καμία ιδιότητα στις απορροφώμενες εταιρίες. Συνακόλουθα, υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται υπαιτιότητα ελλείψει κάποιας ιδιότητας που θα τον καθιστούσε καταρχήν υπάιτιο. Δεν προβάλλει, όμως, κανέναν περαιτέρω ισχυρισμό **ούτε προσκομίζει στοιχεία**, όπως αυτά που προβλέπονται στις ενδεικτικά αναφερόμενες στην Κοινή Απόφαση περιπτώσεις και τα οποία αποδεικνύουν την έλλειψη υπαιτιότητας στο πρόσωπό του. Εξάλλου, κατά την εξέταση των αιτήσεων του φορολογουμένου περί απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη ελήφθησαν υπόψη από την Υπηρεσία μας οι ισχύουσες διατάξεις, καθώς και όλα τα διαθέσιμα στην Υπηρεσία μας στοιχεία, που αναφέρονται λεπτομερώς τόσο στο σώμα των προσβαλλόμενων αποφάσεων (υπό στοιχείο α'), όσο και στις σχετικές εκθέσεις απόψεων της Υπηρεσίας μας επί των ενδικοφανών προσφυγών του φορολογουμένου, οι οποίες εστάλησαν στην Υπηρεσία σας. Συνεπώς, σύμφωνα και με τα προεκτεθέντα, **ελλείπει** συγκεκριμένου ισχυρισμού, με τον οποίο ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει την έλλειψη υπαιτιότητας, δεν τίθεται στην υπό κρίση περίπτωση ζήτημα εφαρμογής των ενδεικτικά αναφερόμενων περιπτώσεων που προβλέπει η με αριθ. Α.1082/2021 Κοινή Απόφαση. Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας εμμένει στις απόψεις της που εμπεριέχονται στις από 14.04.2020 εκθέσεις απόψεων [...].»

Επειδή, η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τόσο τις από 14.4.2021 αρχικές όσο και τις υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/14.10.2021 συμπληρωματικές απόψεις της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 08.4.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021
ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα
απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων
Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.